

bofi. Umbelliferi, & Verticillati. Alij in curvam, & longam spicam, ut Heliotropij maioris, Anchusarum, & congenerum. Alij in rectam spicam, ut Agrimonia, Plantaginis. Alij verticillatim inter foliorum geniculos, ut Glimpodij, Marrubij. Alij in summo tantum, ut Mentha, & Viticis. Alij semper surrecti, ut Chrysanthemi, Bupthalamij. Alij deorsum spectantes, ut Aquilegia, Lotti, Hormini, & Leguminosarum plurium. Alij singuli singulis ramis, ut Chrysanthemi. Alij plures, ut in Galega, Vicia, & Leguminosis, quorum alij in summo ceteri sunt, ut in Meliloti coronata, Colutea, Coronilla. Alij erecti, ut Lupini, & Genistella infectoria.

Alij fructui siliquoso insident, ut in Lyfimachia siliquosa, Chamenerio. Alij fructui vasculo incluso, ut in Hyoscyamo & similibus. Alij nudo fructui, ut Cucurbita, Cucumeraceorum, & Acanaceorum genus, & quorum semina pappo euolant, ut Carduorum, & Ghondrilla, Hieracij Helenij, Parthenij, Chrysanthemi, & quorum capita squamosa sunt. Sed & sanguisorbe Pimpinella, Psyllij, Plantaginearum, Frumentacearum, Spicatarum, & Umbelliferarum. Et ex Bulbaceis, Colebitis, Orchidum, Croci, Narcissi: in Arboribus Pomiferarum, Mespili, Mali Punici, Rose in Fruticibus, & similibus. Alij fructum continent, aut proferunt in umbilico, ut in Aurantio, Assyrio pomis. Ex Herbis Malua, Brassica, Ranunculo, Anemone, Geranio, Papauere, Thlaspidi, Leguminosis. Ex Bulbaceis, in Ornithogalo, Tulipa, Alpboudo, Iridum specie, & Capaceis. Alia Plantae florem habent supernum, & fructum longe a flore pariunt, ut Milium Indicum, Lachryma Iobi, Ambrosia, Xanthium, Ricinus, Sparganium, Heliotropium minus, & similes. Alia e latere floris dependentem gerunt fructum, ut Tubymalorum genus. Alia fructum supra terra, & etiam sub terra proferre traduntur in radicibus, ut Arachyda, qua Amphicarpa dicitur. Alia radices sine bulbillos cum ipsis floribus, & fructu, ut Saxifraga bulbosa, Ampeloprason carneo flore, sine Moly serpentinum Lobelij.

Et pag. ead. lin. 34.

Fructuum differentia ex forma.

Fructuum vero alij sunt orbiculares, ut Cerasus, Aurantium, Pracoica mala. Alij oblongi pyriformes, ut ipsa Pyra, Colocynthis, Aristolochia, Ficus, & Prunorum quadam species. Alij ovales, ut Glans, Olea, Cornus, Limones. Alij oblongi admodum, ut Cucumis, Cucurbita anguina. Alij oblongi & Iuli modo, ut Piper longum & Betre. Alij Coni figurati, ut Pinus, abies, Lupulus, Cynara, quorum figura squamosa. Alij rotundi, & squamosi, ut Cupressus, & borum alij edules, alij minime.

Alij pulpa, osse, & semine constant, ut Armeniaca malus, Pruna, Olea, Cerasus, quorum pulpa edulis est: alij non, ut Nucis Juglandis, Alij pulpa, & semine sine osse medio, ut Mala Pyra, Cucurbita, quorum semina cortice tantum vestiuntur. Alij echino cortice semina condunt, ut Castanea, Fagus, Ricinus. Alij echino tantum, ut Caucais, & alia Umbellifera, Echinophora a nobis descripta. Alij osse, & cortice, ut Auellana. Alij semine tantum in globum conferto Echinum referunt, ut Butomum, Platanus, Spina alba. Alij siliquis in globum densis, ut Glycyrrhiza. Sed & fructuum simplicium alij rotundi pyriformes, aut oblongi pulpa sunt edules, quae extima est, ut Mala, Pyra, Cucumis. Alij ingustabiles, ut Colocynthis, Cucumis sylvestris, & etiam Cucurbita species quadam amara ex oblongis.

Ex racemosis edules sunt Vitis, Ribes, Corasa, non edules Hedera, Ligustrum, Ari. Alij amaro cortice atque acri fructu intus pulpam habent inspidam, interius vero acidum succum, ut Limones, Poma Adami, Citria, & id genus. Alij lignosum habent corticem, & osse continent semen, ut Pinus. Alij fungosum, & squamosum etiam corticem tantum, ut Cupressus. Alij Cartilagineum, ut Abies. Alij non squamosi, sed laui, & vasculi modo fructu semina continent, ut Papauer, Nigella, Lychnis ex rotundis. Alij in Poculi ampli effigiem, & Vesparum. Alij cartilagineo modo in cellulas excavati, ut Faba Aegyptia vera. Ex longis qui & siliquosi in arboribus, Cassia Cathartica, Siliqua vulgaris. Ex Herbis vero Leucocion, Papauer corniculatum, Leguminosa, Pisum, Lupinus, Anagyris. Item Siliquosi fructus. Alij sunt laeves, ut Pisi, & similia. Alij nodosi ut Rhabarbari, Acacia, Orabi, Scorpioidis. Alij simplici siliqua, ut Gemista. Alij vetriosas, & rotunda siliqua, ut Pisi. Alij depressa plana, ut Securidaca. Alij multiplici, ut Meliloti. Alij leui siliqua, ut superiorum. Alij aspera & multiplici, ut Caladule, Glycyrrhiza, Ranunculi echinati. Alij sine cortice, & in tota dura semina sunt, ut Piper, Cubebe ex rotundis. Ex longis Caryophylli, & Piper caudatum. Reliqua nuda semina non ita. Alij paleaceo acetoso cortice semina continent, ut Thapsia, Angelica, Panax asclepium, Lapathum, & Thalictrum, Cordi, sine Ruta praefata. Alij fungoso, ut Hippomarathrum, & Cacbrys. Alij vitriculi semina condunt,

ut Ver-

ut Verticillata planta Vitex. Alij infra vitricos fructum habent inclusum, in quo semina, ut Hyoscyamus, Tabacum, Agrimoniae a nobis descriptum Trifago Apula, Elephas Campolarensis, & similes. Alij glumis, ut frumentacea, Alij folliculis, ut Gentiana, Reseda. Alij calyce fructum, ut Quercus, Ilex: Quorum calycum alij laeves, alij asperi, ut Cerrit. Alij vesica femina ocludunt, ut Staphyloledron, Pisum cordatum. Alij sub vesica pulposo fructu semina continent, ut Alkikengi, Solanum Somniferum, & Lebale. Alij pulpa tantum, ut Solanum hortense, Solanum manicum, Bella Donna, Bryonia. Alij pulpam habent internam, & semen in superficie parum exertum, ut Fraga. Alij lato, & rotundo compresso fructu fungoso semina continent, ut Paliurus Herbariorum. Alij rotundo, & orbiculari, ut Cupressus. Alij alato, & expanso, ut Acer. Item alij singulares, & rotundi, ut Malus purnica, Solanum Manicum. Alij duplices rotundi, & bini, ut Mercurialis, Cynocrambe, Coriandri spurij, Galij, Rubie. Alij duplices oblongi, ut Seselis, Myrrhides. Alij duplices, lati & compressi, ut Thlaspeos, Leucoij Alysoides a nobis descripti, Veronica. Alij trifidi, ut Iridis, Gladioli, Ricini, Heliotropij minoris, Capaceorum, & Bulbosarum, Cisti, Aconitorum & similibus. Quadrilateri, ut Sinapi agreffis echinato semine a doctissimo Gasparo Bauhino pro Eruca Monsbeliens quadrangula siliqua proposita in Prodro mo Theatri botanici: Taturae sine Datura, Euonymi, Cynoglossa, & Ruta prater Medium. Quinquepartiti stellati, ut Semperuini, Cotyledonis, Crassula, Nigelle. Sexanguli, Corona Imperialis, Decanguli, Nigella Constantinopolitana, veslexis, & planis apicibus, quae alia imperfectior ex ramulis septenis, octonis, nouenis & denis in perfectioribus, Semperuium rubrum Gnaphaloides a nobis descriptum. Alij plurium, ut Alcea species, Abutlon dicta ab Herbarijs.

Sunt & fructuum differentiae ab effigie varia, quae res alias imitari videntur. Alij similes Caluariae, ut Antirrhinum, Dentium congerie Pineae nucis fructus exprimit. Molaris Dentis Iconem Hyoscyami cytinus coronatus, qui etiam semina denticulata continet. Alij similes Linguae, ut Isatis, Gladium. Alij guttatis longam annulorum effigiem, ut siliqua Cassia Cathartica. Dico, ut Thlaspi, Fordylij, Leucotoi lunatum. Duplice Disco, Alysum, & Leucocion Alysoide a nobis proposita. Bursa, Bursa Passoris, & Polygala Lobelij. Velut Staphyloledron, Colutea vesicaria, Pisum cordatum. Testes hirsutos representat, Mercurialis mas. Olla cum operculo, Hyoscyamus. Ampulla, Valeriana, & Nardus montana. Vel potius pilosam araneam sine Phalangium, aut Polypum, Vasculi sine Alabastru, Papauer, Nymphaeae lutea. Calathu, Caryophyllus, & Lychnis. Araneam imitantur semina Atractylidis, Carduorum, & papposarum, sicuti, & canos capillos Senecio, ob id sic dicta: Taurinum caput Acetosae Neapolitana, & Tribulus. Locustam bipedem imitatur, Avena fructus. Vituli narices simile Antirrhini fructus. Clauam asperam Sinapi agreffe, & Ranuncolorum fructus. Cristam, Coronopus echinato semine, Nasturtij species nobis, perperam a Matthiolo pro Ambrosia propositus, & Hedy sarum Clypeatum Lobelij sine Crista galli. Galeam, Cassida a nobis descripta. Infundibulum Moluca siriaca. Pileum, Scabiosa hispanica. Barbam hircinam hispidam Tragopogon Apulum, a nobis descriptum. Caput Viperae & Auiculae, Echium, Borrage, Symphyllum maius, Geranium. Anchusarum genera. Caput Viperam cum lingua exerta, Cynoglossa a nobis descripta. Lucernarum modo caui sunt, & cum Ellychnio, Cynoglossa, Lychnoides a nobis descripta. Pedem Anteris, Borrage quadam Apula a nobis descripta. Umbilicum Aparinae fructus. Alarum Cornu contorti, ut Arietis, Cytisus nostras a Maranta Venusino propositus. Astragali sine Hedydari species a Lobelio depicta. Soleam equinam, Ferrum equinum a nobis descriptum Polycheraton. Cochleam, Medica varie, Kali cochleato semine. Polyporum cirros, Chymenam, sed ipsum Polypum Nardi fructus, & Valerianae, ut diximus. Caudam vulpinam, Graminis species, eodem nomine, scilicet, & caudam murinae, Cauda muris ab effigie. Caudam Equinam, Equisetum. Iubam effusam solite comam, Milium, Bromos. Pedes Avium, Ornithopodium. Linguae serpentis similes, lingua serpentina. Peccini, Peccen Veneris sic dicta. Rostro grui ni. Gerdaniorum familia, Spiculo anguloso, Trifolium acetosum. Gladio, Securidaca siliqua, nam illius semen ancipitius securis imaginem refert. Angui Cucumis anguis. Canino Peni Siliquastrum sine Piper Indicum. Testes imitantur Mercurialis, Cynocrambe, Morfus Gallinae a Lobelio depicta. Tribulus areos, Tribulus terrestris & aquaticus, Stella Calceitrape. Echium marinum, Cbamaeleo albus, Caryophyllata, Arctium sine Bardana Personata.

Fructuum differentiae ab effigie. Caluarie. Dentium. Linguae. Gutturium. Dific. Bursa. Vesica. Olla. Infundibulum. Ampulla. Polypii. Valculi. Calathi. Araneae. Canorum capillorum. Taurini capiti. Pileum. Cochleae. Cristae. Galeae. Barbae hircinae. Capitis viperini. Lucernarum. Umbilici. Soleae equinae. Cauda. Linguae ferpentinae. Rostro grui ni. Gladij. Anguis. Testium. Echini.

Verticilli. Caudae scorpi. Verticium. Lunae. Cordis. Fautorum. Verticarii. Sphaerae.

Diff. eria. & effigies seminum.

Fructus quid vocetur latius. Semen pro cise.

Seminum Varietates.

Verticillum Paliurus vulgaris, Nidum Avis, Passinaca sylvestris Umbella. Caudam scorpioides, Scorpoides. Vermes Phyllitis, Lunam Senae folliculi, & Lunaria & Aca dicta. Cordis figuram, Citria mala, & quadam pruna. Vesparrum Fauos, Faba Aegyptia, Cornucopiam, Valerianella Cornucopoides, a nobis descripta. Verrucas, Heliotropium minus, & Esula, Lappas Arcticon, Xanthium, Passinaca species, Caucaulis & alia Echinopora congeneres, Panticum. Sphaera in modum rotundi, Sparganii, Platani, & Cupressi, & simili modo echinati, Stramonij.

His addenda visa sunt seminum etiam differentia, eorumque varia effigies. Semen in Plantis ita nos accipimus, ut illud sit, quod fructu obductum interna eius parte continetur, ab eodem fructu suo cortice vel libro separabile; ad Plantae novam germinationem propagandam aptum satione. Fructus vero dicitur, id quod e medio flore solet emergere tuberosius, ut in Citrij, Papauere, Brassica, & Leguminosis: vel in imo floris subest, ut in malo Punica, Rosa, Cucumeracis & similibus; & infra plura: vel vnicum semen continere obseruatur. suo libro vel cortice vestitum. Fructuum varietates iam supra memorauimus, qui vel carne externa, offeum putamen, in quo semen, ut in Pracozijs, Amygdalis, Cerafe, Pruno, & similibus: aut offeo externo cortice semen continent, ut Corylus: vel carneo tegumento concretum, siue gelatum succum, in quo semina, ut in Aurantys & congeneribus: vel cartilagineo tegmine carnem, & interius semen, ut in Cucumeracis: vel succolos acinos, & in illis semen inclusum, ut in Punica, & Flore Passionis Indica planta: vel succosa carne vel pulpâ semina continent, ut in Vuis, Ebulo, & similibus. Alias varietates Coniferarum, & Verticillatarum superius retulimus, nec repetere est opus, cum hoc loci seminum varietates tantum, & eorum similitudines in animo sit referre, quas obiter obseruasse nunc meminimus: Lamdiu est quidem, quod plantis, & similibus caremus; domesticis alijs obnoxij negotijs. Semina igitur nascuntur aut carneso, vel lignoso, aut corticoso fructu inclusa, acino, cono, siliqua aut utriculo contenta, quae in hoc loco, & in quibusdam alijs locis, quae nuda, ad differentiam appellatur, ut in Piperis Cubebe, quae singula distincta, vel bina, ut in Vmbelliferis, iam rotunda, quam oblonga, vel plana, ut in Coriandro spurio, Rubia, Galiorum familia, & ferulaceis. Vel singula, & distincta, ut in Valeriana & Nardo montana: vel etiam in Agrimonia, cuius semen asperum deorsum nutans, ut a Dioscoride notatur, sub nomine Graeco avēqua, quamuis non minus recte dici etiam potuisset Fructus; quia post florem emergit suo cortice bisuto aspero testus, & distinctus: & non raro Dioscorides, quod verè semen est, & avēqua folliculis inclusum nomine, Fructus καπρὲς graecè denominat, ut in Cap. de Xyride, & Circea, Staphide agria, & similibus: quae de re potius semen dici debebat, graecè avēqua & verius. Non negamus nudum semen, ut in Vmbelliferis, & Agrimonia, & similibus, non minus semen, quam fructus appellari posse. cum Fructus generalissime illud denominari possit, quod marcido vel deciduo flore quouomodo erumpit, & perfractum postremo, pro ipsius plantae complemento & perfectione, ad aliquem usum aut plures, vel ad suae plantae tantum propagationem procreatum. Et semen illud sit, quod suo tantum cortice vestitur, vel in aperto productum, aut alioquin amplius circumductum, & inclusum. Cuius medulla sua substantia, vel est mollis, & humida, ut in Cucumeracis, Amygdalo, Nuce, & alijs, quae potius in massam, quam in puluere confusa regitur. Vel est dura, sed friabilis admodum, ut facile in pollinem, vel puluere abeat, ut in Frumentacis, & similibus. Vel est omnino dura, & offea substantia, ut cum difficultate tundatur, & in puluere ducatur, ut est seminis Rufci, Smilacis asperae, Xyridis, & similibus.

Seminum varietates plures obseruantur, nam alia leui cortice sunt obducta, ut quae fructui proferim inclusa reperiuntur, ut in Pomiferis esculentis, Cucumeracis, & capitula gerentibus: vel nullo modo inclusa fructu, suo tantum cortice vestita, ut in Vmbelliferis quibusdam ferulaceis, ut etiam paucis racemosis: quorum alia rotunda, ut in Racemoso Piperis, & Cubebe fumaris: in Vmbelliferis Coriandro spurio, & similibus. Alia depressa, & plana ferè, ut in Ferula, Spondylis, & similibus, quae a Theophrasto φαρμάκων appellatur, a Dioscoride ἀρσενία, quia cartilaginosa. Alia canaliculata, & striata, ut in Libanotide Cachryfata, Hippomarathro, & similibus, quae a Theophrasto γαρμαδόν, a Dioscoride γαρμαδόν habere dicuntur. Alia canaliculata & pilosa, ut in Cretica planta Libanotidis nomine ab Honorio Belli Carolo Clusio missa. Alia magis aspera, ut Passinacae vulgaris. Alia in totum echinata, ut in Cauca-

de, & Echinoporis a nobis descriptis. Alia Cylindri effigie oblonga, & rotunda, ut secunda Securidaca Lobelij, Galegae siue Rute capraria appellata. Alia ovalia, & rotunda, ut Olea, Alia ovalia, sed depressa, ut diximus Ferulaceorum, & Cucumeraceorum. Alia ovalia, sed altera parte acutiora, ut Malis, Pyris, & similibus. Alia incurua & contorta parum, ut Phaeolorum familia, & Ferri equini. Alia rotunda, sed altera parte rostrata, ut Ciceris, Buglossi, & congenerum. Alia parum depressa, & similiter rostrata, ut Psyllij. Alia triangula conifigie, ut Cicerula Harmala, Bulbosarum, & Staphidis agris. Alia vtrinque acuminata, ut securidaca vera Dioscoridis. Alia trigona in cuspidem acuminata, ut Polygoni, Lapathi, & similibus. Alia quadrata sed depressa, ut Hedyfari. Alia rhomboide quadrato, ut Pimpinelle sanguisorba a nobis pro sideritide secunda proposita. Alia alia effigie, quarum quaedam, quae quibusdam rebus referri posse videntur non iniucunda Phytognomicis, & nunc in promptu se offerunt notare non pigebit. Cerebri medullam imitari videtur, Luglandis siue Regia Nucis semen suo putamine detectum. Dentium congeriem, Hyoscyami semen asperum pinea modo denticulatum. Ipsos dentes ovali Punici semen carne obauctum ostendit. Oculi pupillam, Lenticula semen. Ipsos dimidiata lenticula modo Phalangij semen, teste Dioscoride. Cordis figuram Citrij & Aurantij semen cum similibus. Vmbilicum, Valerianella, vmbilicata semine a nobis descripta, & Aparina Dioscoride teste. Renes exprimunt Phaeolorum familia, & alia nonnulla leguminosa: sed ex alijs generibus Solani, Halicacabi, & aliorum, Genitalis caput, siue Glans Faba dicta, Faba semen. Genitale cum testibus gerentibus, Cicer album vulgare, quamuis etiam rubro calore Cicer magis Arietinum Caput naso crassiore incumto prominente exprimat, oculis & cornibus inortis è regione vtrinque expressis, quapropter Arietinum Cicer a Dioscoride dici referretur, non addita causa: quae omnia in alio Cicer inesse obseruantur, naso exiguo tantum variante. Sed si quis atramento illius oculus extuberantes circumscibat è regione nasi, rostrum imitantis Noctuae caput satis expressum videbit. Ventris extuberantissimam partem supra multiebria, etiam Ciceris albi aduersa pars ostendet. Testes imitantur Rubia & Galiorum semina duplicia conuicta, Cortiandri spurij, Smirny Cretici ab Herbarijs putati. Cimices, & Blattas, siue Cantharos, Ferulaceorum, Spondylis, & Cucumeraceorum semina. Araneam imitantur paposa omnia semina quae in hoc loco dicta, sed Phalangiorum maxime, & pilosarum Aranearum Valerianae, & Nardi montanae, & congenerum piloso pappo semina. Pulices imitantur, Psyllij semina, teste Dioscoride. Viperae caput cum lingua exerta, quia rostro sunt retuso, & plano Cynoglossarum semina a nobis descriptarum perbellè referunt, quamuis aliorum Serpentium acutiore rostro, a Dioscoride referre dicantur Echij, Ancharum, & congenerum semina: quae etiam ad Auium rostratum caput accedere non minus quis censere posset, ut in Cap. de Cynoglossa montana in nostro minus cogitarum stirpium volumine retulimus. Polypum, aut Leporem marinum exprimere non inepte dicitur, semen Valerianella stellato semine a nobis descripta, & Scabisarum. Echinum terrestre Passinacae vulgaris, & Echinum. Caucaulidum asperum. Erucam asperam, & pilosam Teagopogi, & Scorzonerae semen detrahit pappo. Ricinum Animal, denudatum suo cortice Ricini semen, sic a Dioscoride descriptum. Insectum bifidula cauda Asteris, & Bupththalmi, & congenerum semen. Cochlear in totam, Medicae semen, sed Cochlear Animalis effigiem potius Kali semen cochlearo semine dicit. Insectorum tabellatum corpus, siue insectum Maluae semen compactum, antequam disingatur oblique inspectum: quod etiam integrum Echinum marinum spinis denudatum exprimere videtur. At singula semina depressa lunata sunt. Securim imitantur, Cicerula vulgaris Dioscoridis, Laibyrus dicta. Ancipitem securim amulantur Reluini, & Aesclepiadis semina, teste Dioscoride, unde nomen inditum planta fuit. Sagittae modo in cuspidis formam lunci semina, quae Theophrastus ἀνὰ δὴν dicit. Triquetram cuspidem imitantur trigona Polygoni, & Lapathi semina, & Lonchitidis teste Dioscoride. Quadrata Pimpinelle semen. Chirurgorum incuruum cultrum, vulgò Gammatur, exprimere videntur Trifolij Asphalitiidis siue Bituminosis seminum extrema pars, quae non minus Falcem, aut Serpentium dentem, Felium vnguem imitari quis dicere potest. Contractos vngues Milui, Vulturis vel etiam Polypi flagellos, Calendulae semina incurua in se conglobata, Margaritas siue Vniones candore splendore ac lapidea duritie, Lithosfermi semina, teste Dioscoride ac Plinio.

Sunt & in succis herbarum differentiae, quae signaturam habent, tam conspicuam in virentibus plantis, quam in succis extractions per infusionem, & decoctionem manifestatis, tam in herbis,

Semina Phytognomicis obseruata, quas partes referat, Cerebrium, Dentis, Pupillam, Cor., Vmbilicum, Renes, Genitale, Caput arietis. C. Noctuae, Ventrem, Testes. Cimices. Araneam. Caput viperae. Polypum. Echinum. Erucam. Ricinum. Cochlear. Securim. Cuspidem. Falcem. Vngues. Felium. Milui. Vulturis. Margaritas. Differentiae in succis herbarum.

In caudicibus in effigie.

In superficie in rami ficatione in foliorum dispositione & numero.

herbis, quam arboribus, & eorum partibus, de quibus alias. Sunt & differentiae aliae in plantis, tam in caudicibus, caulibus eorumque. effigie rotunda, trigona, quadrata, vel angulosa, nodosa, & geniculata: in eorum superficie laevi, aspera, corticosa dura vel fungosa, spinis horrida, & maculosa. Tum etiam in ramificatione ordinata, vel inordinata, cum in foliorum circa illos dispositione ordinata vel inordinata & eorum numero bino, terno, quaterno, quino vel alio numero, illog, simplici, aut multiplici, pinnatim, cruciatim, cocbleatim, qua & aliae differentiae adhuc minus digestae, amplum volumen requirerent, quod notarum modum & brevitatem longe lateque excederet.

Pag. 11. cap. 7. lin. 36.

Coma quid sit, & quomodo intelligatur ex Dioscoridis mente, diffusae in nostro volumine minus cognitarum stirp. retulimus in cap. de Hysso, quare hic repetere nolimus,

Pag. 12. cap. eod. lin. 25.

Corymbus.

Omissi Auctor noster Corymbi descriptionem, & notas in quo differat ab Umbella, & Capitulo: quare nos addemus tanquam utiles ad plantarum figuram discernendam, Corymbus igitur generalissimè acceptus, pro quovis summo cacumine vel fastigio cuiuscumque rei sumitur: At in plantis, ut apud Plantarum scriptores, quos hoc loco sequi oportet, Corymbos appellasse, propriè racemos Hederæ reperimus, Auctorem habemus Plinium lib. 16. cap. 24. Hederæ descriptionem prosequendo dicentem: Racemis in orbem circumactis, qui vocantur Corymbi. Quorum Dioscorides in cap. Hederæ remedia tradens plures mentionem fecit, & in cap. de Hippobos nobis aperit illorum effigiem declaravit cum ait, Flores Corymbis Hederæ similes, veluti racemi coherentes inter se. Itaque Corymbus racemus est quidam orbicularis ex cauliculis summo se diffundens, multis in orbem petiolis circumactis in quorum extremo singuli flores, singulis petiolis, & deinde totidem fructus continentur. Nec alio modo ab Umbella differunt, nisi quo pars à toto, Umbella quidem ex pluribus corymbosis petiolis ex cauliculis diffusa constituitur: singuli quidem petioli Umbellarum corymbosis conspicuntur: dividuntur enim in summo plures in orbem dispositos flores, & fructus subsistentes, quos Plinius dependere dixit, de Elaphobosco loquens ibi, femine in Corymbis dependentibus Silis effigie. Sed Dioscorides Cap. de Hippobosco, illius comam flore plenam in Corymbos, priusquam efflorescant, compa-

Corymbi descriptio.

Umbella distinctio.

Capita quae.

Etiam dixit: & tamen Umbellam propriè deferre, nemo ambigit. Capita etiam sub Umbellae nomine Plinius appellavit cap. de Smirnio ibi, Capitibus caulium orbiculatis ut Anethi. Et Dioscorides de Dauco tertia specie ait: Caput & semen Anetho simile habere, & tamen Anethum Umbellam propriè, non caput proferre quisque scietur. Quapropter ob quandam orbicularem formam Umbellarum praesertim adhuc non diffusarum, capita dicuntur habere, ac etiam Corymbos quamvis capita verius dicantur, quae compacta sunt, ut Thymi, Stoechadis, Polij, & Chrysanthemi, & similia, & haec quia ex pluribus constant floribus & fructibus ab uno initio exorientibus, & in Caput simul extuberantibus. Capita Corymborum specie Polij capitula dixit Dioscorides. Addendum etiam hoc loco, Umbellas alias esse ordinatas ex uno principio, & basi, ut in Passinaca, & ferulaceis, alias esse inordinatas, & Umbellarum speciem referentes non propriè: quamvis ob quandam primo aspectu similitudinem se appellata sint, ut Sambucis, Achilleae, & similia: quarum veluti Elicbrysi, Chrysocome, & Organi, Onitidis atque Agerati flores ex continctis Corymbis composita in Umbellam esse dixerit Dioscorides. Harum Plantarum coma ex pluribus petiolis plures flores singulis continentibus ad similitudinem Corymborum, & simul coeuntibus Umbellae similitudinem exprime primae facie videntur, in summo tantum Plante comam habentes floridam, quare comantes flores habere dicuntur planta ille, & similes, ut de Chrysocome dixit Plinius.

Pag. 12. Cap. eod. lin. 34.

Adde Chamelonem album, cui à Dioscoride caput Ebbini marini modo spinosum tribuitur, de quo, & eius gummi Lexia multa retulimus in Cap. 1. nostri Volum. minus cognitarum stirp. Quorum capita spiritus horrent, Acanthaea à Graecis appellata, quasi Acanthibacea, vide Theophrast. lib. 6. hislor. Plant. cap. 3.

Pag. 20. Cap. 11. Lin. 1.

Sic de nostro Tripolio observavimus in australi tantum plaga provenire, ut in hislor. minus cognitarum stirp. cide Tripolio, ubi de similibus plantis propria loca diligentibus etiam sit mentio.

Et Lin.

Et Lin. 19. ibidem.

Aegyptium Arum Neapoli annis praeteritis floruit, & sequentibus, & nobis etiam ex Plantis in Salernitano agro à R. P. F. Donato de Eremita naturalium rerum studiose reperta, & alibi spontanea: de quo in nostra hist. minus cognitar. stirp. 2. par. cap. 1. ubi & quid sit Coscafia, & in quibus à Fabia Aegyptia differat, disseritur: & distinctè Aegyptij Ari florum differentia ab Ari vulgaris floribus notatur, odoris praesertim, quae ab horti etiam Pisani Praef. Clo Casafubono fuit observata, & odoratissimum fuisse florem Aegyptij, cum aliorum Arorum flores praerant: sic refertur à doctis. Bauhino in suo Theatro Botanico lib. 5. sect. 6. cap. de Aro. Et curiosi non pauci Neapoli anno 1626. Aestatis fine observarunt in horto Clarissimi viri D. Bernardini de Corduba Equitis Hispani praeter Politicam, Militarem & alias disciplinas, quibus ornatissimus est, Exoticorum studiosissimi tam Animalium, quam Plantarum, qui praeterito etiam anno floruisse testatus est: cumq; à nobis audisset adhuc esse, qui minime florere putent, cum ipsi non viderint, visu non potuit se continere. Fabam autem Aegyptiam ibidem à nobis memoratam, frequenter esse in cibo apud Indos Aestate, anno 1622. ex Hiatim propè magnam urbem Surichem in Chinensi regione doctis. Io. Terrentius Lynceus litteris ad D. Io. Fabrum Lynceum Collegam testatus est, quas in hoc volumine fol. 357. videre poterit, Theophrasti descriptioni respondentem, cuius effigies eidem antea missa, ab eodem Terrentio, vitinam longo itinere in Fabri manus, & non in alienas incidisset, qua nunc exhiberetur, ut nihil amplius in dubium Recentioribus veniret.

Lin. 20. ibidem.

Distamni Cretici Neapoli florem, & semen collegisse meminimus Ferdinandum Imperatorem naturalium rerum studiosissimum, & furculo facillimè seritur, ut nos fecimus lignosis. De illo autem & Pseudodistamno aduersus Recentiores in nostra Dioscoride, si DEO placuerit, veriora tradentur.

Lin. 35. ibid.

Magnitudine variare Plantas, & Fructus ratione cultus, loci, & Caeli, non autem hic herbas, alibi arbores, sed arborum similitudine praegrandes fieri posse concedimus. Arborum intelligimus mutatà specie, ut sit perennis, & alias habeat arboris proprietates, quod minime posse fieri credimus, at diuersas species Plantas, ab eodem genere variantes, quae etiam translatæ eandem feruent naturam, concedimus.

Arboris caudices praegrandes, ita nos Campoclati in Matesij radice observavimus, ut non solum tres homines, sed quatuor vix amplecti potuissent, Castaneorum, & Nucum Inguldarum, ubi non raro in tabulas sexpedum latitudine, diuidunt ferrà, nec ibi ulla pars mirum videtur, frequens enim est spectanda, pariter cum praegrandi magnitudine, & ipsa multitudo.

AD LIBRVM SECVNDVM

Post praefationem pag. 28.

Diuisionis Plantarum ratio alia est, quàm Planta in arbores, frutices, cremias, & herbas diuisi solent: Alia quàm in genera, & species. Alia quàm in Aromaticas, & illas in medicinas, vel gustu suaves, & condimentarias. Alia quàm in Catharticas, gustu insuaves, Alia quàm in Alexipharmacas, vel Venenatas, & sic de alijs qualitibus. Prima, & secunda diuisione facies Plantarum distinguuntur, Herbarijs oportunè. Terna cum reliquis odores, saporibus, & qualitates, quarum cognitio medicis, ut plurimum, est necessaria.

Diuerfa plantarum diuisiones.

Nec immeritò de Noua Hispania re medica tractaturus Auctor noster, Dioscoridis vestigia secutus, à sapore, & odore praesentibus initium sumere voluit, tanquam ab illis quae impressitas percipiuntur tam gustu, quam olfactu, ut sunt Aromaticae, & Aeria de quibus agit. Facilius quidem est cognitio excessus odoris, & saporis ab alijs rebus minus sapidis, vel odoratis, aut in totum sapore, & odore destitutis. Sic in Matematicis linea facilius à puncto, & centrum à circumsferentia, quàm punctus à puncto, vel circulus à circulo, & in Herbis arbor ab herba, quàm à frutice, vel cremium ab herba distinguuntur. Reliqua doctissime Collega noster proposuit.

Pag. 28. Cap. 1.

Adde, radix castaneo colore, folia obscure virentia, & floribus in summo albicantibus.

Auctor Dioscoridem fecutus est in noui Orbis historia describenda.

Coapatli. Tlacacaz. quipan.

ita ex pictura colorata ex ipsa Mexico; Et in duobus voluminibus distincta, quae apud Auctoris Nepotem Iuriconsultum Virum doctissimum non solum legum perita, sed & Politicis omnibus disciplinis, & praeclarum linguarum recordita eruditione referunt M. Antonium Perillium obseruare licuit, dum Romae aegeremus, ipsius scilicet Recchi exemplaria.

Pag. 29. Cap. 2.

Coapatli. Quercula.

Vide duas alias Plantas, Coapatli nomine frigida temperie infra lib. 8. cap. 5. & 56. Tribriales. Tertia vero Coapatliis solum in Recchi exemplari depingitur duos pollices longum, & unicum feri latum. Radix colore cinereo nigricante carnosae. At quia in prima Coapatlide Synonymum est, Tlamacazquipan, quod nomen inuenimus in alijs plantis, quarum imagines, & nomina tantum in exemplaribus extant fol. 414. in alia parum variante figura sub nomine, Tlamacazqui, y, Papan, uel Coapatli, quae figura tertia descripta Coapatlii quodammodo afinis videtur; an Pictoris varia fors, uel Planta varietas sit, proponitur expendenda.

Pag. 30. Cap. 3.

Tecamotla. Perarrion. Iudica.

Vi herba vis in lapide permeando ipsius odore sine fallacia dignosci possit, in latissimo lapide, uel potius exiguo, sed parietis amplo alicuius domus compacto, uel ex altera lapidis parte, in qua herba succus impositus fuit, nullo modo aer vicinus permeare possit, periculum est faciendum, alioquin aer ille circumfusus odore repletus, astantium nares ferient, fallax experimentum reddet.

Pag. 32. Cap. 4.

Coehingpazili.

Huius flos rara figura quodammodo similis videtur flori Planta Poloxochitl fol. 40. Cap. 20. sed huic simplex est, & colore extra lutescente, intus parum purpurascente, & diametro pollices duos cum dimidio aequat, folia uero longa sunt pedem, & lata pollices tres, ut in Recchi exemplaribus.

Pag. 32. Cap. 6.

Yococotit.

Prima & secunda Iconis huius capituli historia delineationem tantum habet, nam Auctor ab alia sciunxit hoc modo dicens. Haec ad speciem Ligustici videtur spectare, nascitur &c. Dioscoridis Ligusticum est, potius Matthioli. Iconem alteram Libanotis latifoliae Recentiorum similem Auctor accepisse videtur, cuius solum integrum in Recchi exemplari quatuor pollices aequat longitudine. Ex his bastandum, quamquam sunt vires superiorum.

Pag. 33. Cap. 9.

Caropapas. In.

Radicum color est ex fusco purpurascenti, foliorum figura vix historiae accedit, cum aspera & Amygdala similis esse describantur. Floris umbo prominens virentibus est foliolis, reliquum lutescens, ut Barbula coccinea ex Recchi exemp. Asteris uel Baccharis potius familiae adscribenda Planta.

Pag. 35. Cap. 10.

Caryophyllus. Aronogicus.

Caryophyllorum Icones doctissimi Carolus Clusius in sua Exoticorum historia ramulis, folijs, & fructibus exactius delineatas ante hunc exhibuit fol. 181. & 267. & quam ideam maxime probat fol. 376. quam postremo habuit; Iudicium tamen sit eius; qui sicca Planta ramulum saltem uiderit, & contulerit.

Pag. 35. Cap. 11. De aliis aliis munitis Plantis innotuit.

Cannella. Cassia. Cinnamomum.

Quid alij de Cannella, siue Cassia, & Cinnamomi historia, & differentia sentiant, uide Garziam, Acoftam, & Monardum latine a Carolo Clusio in suo Exoticorum volumine: qui aliorum etiam Recentiorum historias refert, & notat. Insuper, & Lobelium qui neruosum solum exacti delineatum expressit in Plantarum obseruationibus. In Recchi exempl. solum obscurum uires longum pollices quinque cum dimidio, & latum duos: pluribus quam tribus neruis depictum. Non desunt, qui ueram Cassiam, siue Cannellam, & fursan ut alij adhibent Cinnamomum habere se sentiant: uo quid baculus aromaticus cum tenui libro laui sit illis allatus, sapore Cannella acutissimo. Sed quia tenui sit cortice, quo delibrari nequit, & Cannella siue Cassia sit cortex delibratus a ligno ideo ab Antiquorum Cassia alienus. Alij quia baculi cortex tenuis est ad delibrandum minime aptus, nec cortice alias delibrato, ut in Subere, non paruum accedere uiderit ad Cinnamomum, nisi quia uincula sit crassitie baculus, & perdit longitudine. Nos talem baculum, quem non uidimus decorticatum Cassiam, ueni libro interno relicto, si fides Garziae est adhibenda, qui duplicem habere corticem asseruit, asserens: aut Pseudocassiam a Dioscoride descriptam, quae medulla siue ligno haerentem corticem habet. Nec enim quia sapore sit

Pseudocassia.

Cannella acutissimo, & lignum cum cortice Cinnamomum esse debet, Dioscoridis Cinnamomum quidem ionge a crasso, longo, & enodi baculo differre iam satis omnibus notum putamus: qui tenues habere virgillas dixit, illis uerbis, λευκὴν ἑλαστόν, tenue ramulis: ἔχει συνήθειον ὑψηλόν, continuis per totum ramis siue nodis: qui a radice detrahendi essent ad electionem; & probationem. Et alio nomine infrius dixit, uellio a radice surculum, per uerbum, θαλλόν; quod nouellum germen significat, minime baculo respondens. Sicuti & inferius Cinnamomi ramulum eligent, similem probat Moysitica Cassia, cuius ramulos, ut tenues, & nouellos, germina denominauit uerbo, βράχος πορδαίτις. Et quidem apud Gracos uerbum βράχος, non baculum crassum lignosum, sed germen, & nouellum stolonem, aut saltem filignosum, nouella uirga parem pro Planta natura, & magnitudine, quae ex Antiquorum descriptione breuis erat admodum, ut minime talem baculi crassitudinem absque maxima longitudine posset emittere. Ex quibus, ut supra diximus, decorticatam Cassiam potius, quam Cinnamomi ramulum putandum. Non tacendum hoc loco Garziam uerberis modo suam Cannellam duplicem habere corticem, sed non tam crassum, & distinctum retulisse, uerum nos uulgaris Cassia, fistula partem habemus, cuius cortex extimus manifeste uidetur, scaber enim est extra, nodum, & rugas, ramuli que uessigium indicans, & paulo superius colore est cinereo albicante: & non abrasum, nec intimum esse corticem quisque facile diiudicat, sapore & odore Cannella aabuc ueteto. Habuimus etiam Cannella aliam speciem rariorem cortice crasso, duro, denso, eodem colore, saturo, dulci sed ipsius Cannella sapore, cuius arbor non describitur, quae Cassia antiquorum uarietas est, praeter alios aromaticos cortices similes.

Cinnamomum Dioscoridi.

Cassia Moysitica.

Nec mirum, nam Recentiores qui de Cannella haftenus scripserunt, aduc inter se minime conueniunt, Garzias Cannella fructum Oluae, uel Lauro similem facit, & calycem habere negat. Alij glandulas calyce sberino ligneo apud Acoftam, cuius imaginem Clusius posuit e regione folij Tamalopaira, siue Indici folij dicti: tribus neruis per longum aspositis, quibus Zeilanica Cannella, quae magis aromatica est ceteris, carere, & glandiferam esse arborem sui generis, idem Garzias dicit. Sed Acofta pro Cannella uera illam asserit, Alij Ciri (Mali medice) simili folio esse eum Garzia, ut Lobel, Loga. Historia Plantarum Auctor, & Bauhinus in suo Matthiolo depinxerunt, cum baculis corticosis. Auctor uero noster tribus etiam neruis, ut Acofta describit: sed solum in Recchi exemplar. obseruatum pluribus neruis inaequalibus depingitur, ut e regione expressum est. Quare in hac controuersia quid sit attendendum, ignoramus: Aut dicendum calycem in fructu alios non obseruasse: aut aliam Zeilanicam orientalem Ciri folio uenoso magis aromaticam: aliam tribus neruis distincta Malauaricam: aliam uel eandem in alijs locis, ut Auctor noster ait, in Insula Philippica, in Mindanae: aliam Olea fructu Zeilanicam: aliam Glandifera modo calycem in fructu habentem, quae in Malauar, & Peru oritur: aliam sui generis Cannella similem fructu Piti uel Petasi, a Monardo descriptam ex nouo Orbe. Quae omnia non ab Historicis, uel Medicis, sed a curiosis, & diligentibus quopiam doctisq. Botanicis qui utramque Indiam peragrasset, describi cuperemus. Foliu quidem tribus neruis distinctum lanitudine uariare obseruauimus, atque laurina carnosius, & durius eodem sapore, quod pro folio Indo exhibuerunt. Cannella uero solum aliud tribus neruis, sed minus, & Cannella sapore, aliud Ciri folio simile uenosum, quod Cannella acuto sapore praedicatur. Sed nos solum ramulum peruidere optarem, ut aliquid asserere possemus. Denique certum est, ramulos tenues, siue nouella germina, ut in Ciri notauius, & ac odore lignosus, & uetustiores longe superare. Quapropter mirum non est, si a Dioscoride tenues ramuli, & non baculi crassitie probarentur. Sed quod a radice ad probationem uellerentur, quae nec crassa, suo magna esset, ut in quarto genere, nec densa radice, ut in quinto: Si uerum est, ut Recentiores asserunt, quod non aliud Cinnamomum nostro aeo paruis frutex reperitur natura, ut ab Antiquis referitur; in animo est, quod arboris cespitem, siue caudicis nodum alias recisum, & tam nouelli germinibus emissa, ut in Silice, Vmo, Balsamo, & demessilibus arboribus fieri solet, auulsam Dioscorides obseruauit, & pro radice forsitan descripserit. Sed aabuc desideranda est similitudo multorum ramorum effigie fructus Corallij emula a Dioscoride relata, & in cap. de Corallio repetita. Plinius fabulosam Antiquorum de Cinnamomo, & Cassia historiae arbitratur, & nos Recentiorum minus accuratam, & uariam, ut quae aliorum etiam relationibus mitatur, qui non harum Plantarum ueritatis eruenda, sed potius negociandi, & acquirendi gratia in ea loca inciderunt. Et quod sit uerum, solum ramulum cum floribus, & fructibus Cassiae, aut

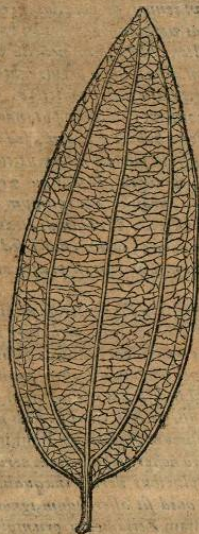
Cannella Ciriensis.

An Canelle haec diuerse species.

Cinna-

Cinnamomi nemo adbas depinxit, ut Piperis, & Caryophyllorum, & similia, ob difficultatem, & loci distantiam, in quo nascuntur. Vtinam noster Collega Ioannes Terrentius Lynceus, vir cui doctrina ornatisimur, ac naturalium studiosissimus, ut ex eiusdem in hoc volumine scholijs sine notis quisque certior fieri potest, qui in internis Regni Chinesis nunc reperitur, in anima concipias, Cassia, & Cinnamomi veritatem erueret, ut de alijs indagare cepit, non amplius profecto de illis dubitandum esset.

Similitudo
cum Tamu
lapatra.

Vlyssis emulum, imò alterum Vlystem dicet, qui multarum gentium mores vidit, & Vrbes, ut enim menti sua curiosius satisfaceret, proprijs ijsq, magnis impensis non patrio conclusus, nec contentus solo, Orientalem propemodum omnem plagam peragravit: linguarumq, plurium cognitione praeditus, Arabicam praesertim, & Persicam coluit multos annos, non modò cum illius regionis Regulis, Optimatibusq, versatus, atque honorificè ab illis exceptus; sed & magno Persarum Regi, ob virtutum praestantiam hospes acceptissimus. Rediens porrò ex Naturalibus rarioribus, que collegit, & mihi hac folia, atque alia que suis locis, & sui amantissimo clarissimog, D. Mario Schipano Medico Neapolitano exhibuit, in cuius gratiam haud pauca amoris ergo consulit.

Copallia
Quarunna
sculis.

Curat.

Hort. recchi.
Cliepi.
pallia.

Huius nominis tres alias Plantas in initio proposui huius libri, facie variantes; sed huic ter-
na folia exprimuntur tertia quodammodo respondentia, illius autem circa petiolos lunata,

Radix colore castaneo fibrosa à capite carnosò, folia dilute virent, & pollices quatuor diamet-
tra: flores purpurascens ex calycibus viridi-flaueantibus. Flosculorum series in imo plantae
à dextris, & corniculum non videtur huic, sed flores tantùm à regione sinistra. Huius Icon,
& historia nisi caulem habuisset ad Cortulae Plantam non parùm accedere videretur, cuius con-
generes nos ad Dioscoridis Alisma referendas proposuimus.

Flores bini, aut terni ex basi quinque foliata, qui antequam pandantur ex luteo rubescunt
apicem habentes medium luteum, & maculas quinas intus lutescentes, ex Recchi exempli.

Radix carnosà obliqua longis fibris nigris villosa: folia dilute virent diametro pollicem su-
perant,

perant, vix descriptioni congruentia, flore vidua depicta est in Recchi exempli.
Huius nominis duae aliae reperuntur icones varia sine historia fol. 364. & 365. quarum
folia minimè respondent, & aliter videntur generis.

Folium depingitur latum pollicem unum, & tres longum cum petiolo tantundem longitudine.
Radix colore fusco, & parum exuberantibus partibus.

Radix in Recchi exempli colore castaneo obsoleto, caudice vestigijs petiolorum infesto. Flos
externa parte media virentes, circa ora ex cinereo lutescens: diametro quatuor digitorum. Flo-
ris vix folia interna parte caua sunt, & purpureo rubentia, & in extremo lutescentia. Umbro-
nem habent medium virentem, & singula pollicem aequant. Huius floris effigies non parum
similis flori Xochinacatzli; descripto fol. 30. cap. 4.

Ex genere longa Aristolochia videri possit, sed quia floris, & fructus descriptionem Autor
omisi, nihil certi asserere possumus.

Folia huic longa pollices quatuor, lata fere tres. Flores dilute virent, ut in Clematide.
Radix extra colore castaneo.

AD LIBRUM TERTIVM.

Folium imminens alij pennatis duplo maius reliquis ex Recchi exempli, ut sit digitali longi-
tudine. Non praterca L. Chlor nosas Clusij post illum in lib. Exotic. fol. 297. qui Xolocopaliti
& Copal cubuiti & Copalijua recenset.

Non parum effigie accedere videtur ad Balsamum de Tolu gummi duro, sed hoc candido co-
lore describitur.

Folia longa pollices quinque cum dimidijs, lata pollices duos obscure virentia, & ramulorum
geniculi magis rubescunt. Flores ex longis calycibus dilute virentibus, densis staminibus lateis
compacti. An Balsamum sulfo Vertica simili, de quo Monardus cap. 9. ab Indis Xilo, alij Zila
dictum?

Huius arboris durum nobis, vel aquiuocum nomen, & copiosus stellati fructus stipitibus
frequenter adhaerentes, satisque nostro iudicio, priuata arboris nota, in mentem reuocauit,
ut molliore firmioreque denominatione illam decoraremus, & ob id, Stellutam arborem, co-
piois scilicet refertam stellis appellaremus, in mutui amoris signum, quo maximè deuincimur
ab immensa erga nos beneuolentia non modò genere, sed omni virtutum, ac disciplinarum varia-
tate clarissimi Viri D. Francisci Stelluti Lyncei Collega nostri, cuius laudes, quamuis à nobis
hoc loco taceantur, ex varijs doctissimi viri scriptis iam omnibus fere satis nota sunt.

Nos potius Terebinthū quam Lentiscum referre putamus, tam habitu floris, racemo, & alij,
ac gummi praesertim primū lacteo, deinde ad ceruleum vergente paucos post menses: ac viribus
etiam. Quapropter angustissimum Terebinthum diceremus: eoq, magis, quia ventrem mollis non
minus ac Terebinthum, ut Dioscorides de Terebintho refert. Et à Recentioribus ob id Mollè ap-
pellata plantae ut à clarissimo D. Gaspare Bauhino refertur in suis in Matthiolum Synonymis,
ubi pro Cathartico ab incolis regionis usurpari scribit, quo blandè humores omnes vacuentur, &
hydropicorum aqua educantur, drachma vnus pondere dissoluta cum aliquo liquore decenti,
vel decocto, vel aqua epoto.

Huius icon praetermissa, reposita fuit fol. 455. quam vide
Radix ex luteo obsoleto flauicat, sicuti caudex. Folia tres pollices aequant diametro, & fru-
ctus veluti aculeatus, flauicantibus aculeis circum tuberculo nigro-caruleo, in Recchi exempli.

An sit congener Antiquorum Balsamo, sicuti sequens planta cap. 20. scilicet succus in aqua
soluitur in hoc album, ut quaedam Copalijera congeneres: Huius folia lata sunt pollicem unum

perant,

perant,

Dddd

cum dimidio, longa pollices duos, Terebinthi. serè paria, & in ramulis extuberantes globuli, colore rubescentes, qui pro Bacis babentur à nostro Collega, quarum icones etiam aptari possunt ad sequentem descriptionem. Pag. 59. Cap. 21.

Terebinthi
olivaquid
dactylis.

Folia Abietis modo, & ordinata bilari virore depicta. Radix cinereo colore, sicuti caudex, gummi in trunco oblongum, veluti Erucarum effigies, in summo caruleis capillamentis comatum in Recchi exemplar. Pag. 59. Cap. 22.

Erucarum
gummi
arbor.

Draconis arboris binas plantas tenellas, sed folijs palmaceis potius, ut à Clusio depinguntur à Canarijs Insulis aduectas Neapoli biennio alius R. F. Donatus de Eremita aromatariæ præfectus in monasterio S. Catharinæ à Formello didit, apud quem vidimus inter alia rariora, quarum est studiosissimus, quæ post biennium malè cultura perierunt, in cado enim ligneo, in quo aduectæ fuerunt, nihil sub radice terra, quàm cum lignea ima parte cadi putridam reperimus. Pag. 60. Cap. 24.

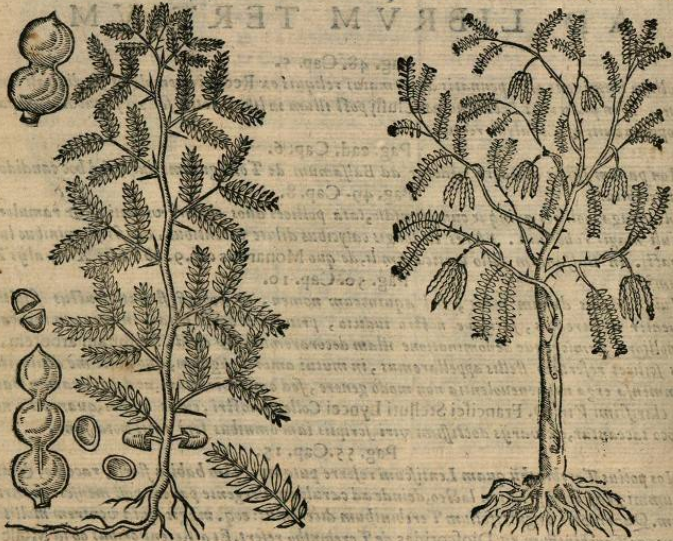
Mizquitl.

Acacia,

Plantam ex semine natam triennio aluimus Neapoli, sicuti & Ferdinandus Imperator noster, iam famà & scriptis clarus, à quo semina accepimus: adoleuit tripedalali longitudine, caudice rufescente, sicuti ramulis. Vltimo similibus, in quibus folia pennata quaternaria in singu-

Acacia Aegyptia.

Mizquitl Acacia Mex. Recchi,

lis petiolis, ex virgarum geniculis alternatis prædeantia, in quibus binæ spinule barebant: folia verò ex densis, vel pluribus lobulis Ruse serè magnitudine dense dispositis, pennarum ritu constructa sunt, quæ manè & Sole hæmisphærium illustrante, vel etiam núbilo meridie debiscant, occidente verò adeo simul cohærebant, ut abque lobulis folium unicum conseretur, sed primò ex semine bina crassa lunata foliola sibi aduersantia prodire, deinde unicum folium pennatum, otonis lobulis insectum, cauliculusq. in quo spinula binæ, & folia quaternis pennis diuisa, ut diximus. Florem non protulit, quem vitinam dedisset, nam post triennium ambobus etiam adultæ plantæ hyemis scuità perierunt. Ex huius siliquis Imperator noster prius madefactis, eliciebat succum acidum, adstringentem, rufescentem, pellucidum, in placenterius coagulatim pro-

Ferdinandus
Imperator
Theriaci
Aurator.

optima Theriaci conficienda, in qua omnem adhibebat diligentiam, ut vix vno, vel altero vteretur succo, ut meriò Theriaci Instauratoris nomen sit adeptus. In sicco semine ex siliquis

hiquis madefactis compressis exempto, adhærens reperitur succus concretus, veluti illium gummi rufescentis, aridum, splendidum quod madefactione colligitur liquatum, & exsiccatione conglobatur.

Hanc Diocoridis Acaciam secundo loco descriptam referre censemus, quia semen Lenticula modò compressum, & latum, sed minus, in siliqua depressa tribus, aut quatuor distincta cellulis, inclusum habet, ut in Lupino obseruatur. Huius Icon omissa fuit à typographo, quam inde fol. 455. emissam commodius hic prope nostram ad differentiam reposuimus. Illustrius, & Reuerendiss. D. Card. Odoardus Farnesius rariorum stirpium exoticarum studiosissimus, aliam Romæ similem folijs, & spinis Plantam in suo viridario alebat præteritis annis, sed pluribus pennis senis, vel septenis in singulis petiolis utrinque obseruauimus, tenuioribus lobulis insectis, & flores edebat rotundos in globulos pilosos luteo colore, alijs plantis leguminosis, seu siliquis proferentibus dissimiles: nam & siliquas protulit crassas, ventriosas Pisi modo, & magis etiam, nullo modo depressas, ut in Lupino, rotundis ovalibus seminibus inordinatis repletas, nec gummosas sive succosas, ut in vulgari Acacia orientali, sive Aegyptiaca, nec latis, & depressis, suis cellulis distincte, & ordinate inclusis, ut in Lupino, & supradicta vulgari Acacia obseruatur. Nec etiam sapore simili, sed acri admodum, & Allij sentido odore, quare à Theriaci ableganda. Radice longà admodum singulari, nec ramosa, Plantam sibi sub nomine Sarza missam fuisse dixit, quia Sarzam appellant Exotici Plantam, qua fit spinosa. Prosper Alpinus in libro de Plantis Aegypti, Acaciam depinxit, & descripsit floribus globosis, pilosis, luteis, siliqua verò compressa, & effigie Lupini, & semine intus simili Carobis, ut est siliqua, quæ ab Imperator exhibebatur, & ex qua succum eliciebat, ut diximus, quæ nunc vulgaris est doctis & curiosis Pharmacopæis. A Lobelio depingitur Acacia, cuius Icon Planta à nobis obseruata respondere præ cæteris videtur, folijs quaternis ex singulis petiolis, sed minus diligenter expressis, siliqua autem diligentius, sicut etiam in Matthioli Epitome à Camerario, & ab Alpino quoque, ast folia hic non obseruauit, nec à pictore effigies rectè depicta est, cum è regione in ramulo, & in ipsa arbore vario numero, & inordinate disposuerit, à nobis verò quaternæ ex singulis spinarum ramulis, ipsaq. pennata obseruata sint. Ex annali plantula icon excerpta, à nobis exposita est.

Acacia a.
Diocor.

Acacia Far
nensis.

Acacia Alp.
pini.

Acacia Lob.
belij.

Acacia folijs frutex Mesopotamicus.

His addenda visa sunt elegans, & rara planta, alia, Acacia folijs, & ramulis ad similes, quæ nec amarorem, acrimoniam, aut Allij satorem, ut de proximè relata Farnesiana asseritur, refert: sed nec manifestam adstringentiã in hac, ut in Acacia Aegyptia vulgari experiri sumus, obseruare gustu potuimus. Ramulum, cuius picturam exhibemus eadè quæ est magnitudine, folijs, siliquis, & seminibus, unã cum pluribus rarioribus plantis, radicibus, succis, mineræ alibus atque alijs ex Oriente redux, ut superius indicauimus, attulit doctissimo D. Schipano, clarissimus, ac liber alium artium, linguarumq. cogitatione ornatissimus, & Arabica præsertim studiosus, Vir optimus, Romanus Eques, nobilitate Familia, propriaque virtute conspicuus Petrus de Valle: à quo deinde nos etiam liberaliter, ut studiosis exhiberemus, accepimus. Folijs est pennatis, & semis pennarum ordinibus utrinque distinctis: ac lobulis serè viginis utrinque admodum exiguis, ut vix picturâ rectè exprimi potuerint, incis. Spinæ ex lignosis ramulis vltimo cortice vestitis, non simul binas in exortu foliorum, sed distinctas habet, & unicum tantum in illorum exortu. Semina pauca profert effigie Pyri, sed maiora, minora parum Aegyptia Acacia, compressa, leuia, nitida, & colore